Ankenævnet *for* Forsikring

Den 26. juni 2019 blev i sag nr. 93424:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Lloyd's v/Crawford & Company Denmark
Lergravsvej 59, 1. sal
2300 København S

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har en ulykkesforsikring. I klageskema af 8/2 2019 har klageren bl.a. anført:

> "**Kort redegørelse for sagen**
> Uenighed om hvorvidt der er indtrådt forældelse på anmeldelsestidspunktet i ulykkessag med skadedato den 3. juli 2014.
>
> **Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?**
> Anerkendelse af at der ikke var indtrådt forældelse på ulykkestidspunktet og udbetaling af Méngraderstatning i overenstemmelse med Arbejdsmarkedets Erhvervssikrigns afgørelse i arbejdsskadesagen."

Selskabet har den 8/3 2019 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

> "**Hvilken forsikring er der tale om**
> Skadelidte var på skadetidspunktet den 3. juli 2014 omfattet af en gruppeulykkesforsikring via sit medlemskab af [fagforening].
>
> Forsikringen berettiger til erstatning for følger efter et ulykkestilfælde ved fastsatte méngrader på 10 % eller derover. Forsikringssummen udgør 400.000 kr. ved fuldstændig invaliditet. Kopi af forsikringsbetingelserne vedlægges (bilag A).
>
> Af forsikringsbetingelsernes punkt 6 fremgår – at en skade uden ophold skal anmeldes til selskabet. Vurdering af eventuel forældelse sker i henhold til forsikringsaftalelovens § 29 og forældelseslovens § 3. Forældelse af et krav sker 3 år efter det tidspunkt skadelidte havde kendskab til, eller burde have haft kendskab til kravet/fordringen.
>
> **Hvori består uenigheden**

Advokaten klager på vegne af skadelidte over, at Crawford & Company på vegne af [fagforening] har afvist den anmeldte skade, idet kravet var forældet i henhold til den 3 årige forældelsesfrist, jævnfør forsikringsaftalelovens § 29 og forældelseslovens § 3.

Crawford & Company fastholder på vegne af [fagforening], at det anmeldte krav vedrørende skaden sket den 3. juli 2014 er forældet efter den 3 årige forældelsesfrist, da kravet først anmeldes efter, at der er gået mere end 3 år fra det tidspunkt, hvor skadelidte har haft rimelig anledning og mulighed for at gøre kravet gældende overfor selskabet. Skaden anmeldes i juni 2018.

Hvad er der sket
Crawford & Company modtager, den 27. juni 2018 via [fagforening], en skadeanmeldelse. Vedhæftet anmeldelsen er der et brev fra [fagforening] (bilag B). Skaden omhandler psykiske følger efter en hændelse sket den 3. juli 2014 i forbindelse med skadelidtes arbejde.

Af anmeldelsen og brevet fremgår, at skadelidte i forbindelse med sit arbejde som … blev truet af … – truslerne var voldsomme, både med kropssproget og verbalt. Det fremgår, at sagen er anmeldt til arbejdsskadeforsikringen og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring [herefter AES] efterfølgende har vurderet en méngrad på 10 % på grund af psykisk påvirkning.

På baggrund af anmeldelsen indhenter vi kopi af de lægelige akter, der ligger til grund for AES' afgørelse af méngraden, samt kopi af afgørelsen af méngraden. Vi sender den 2. august 2018 brev til AES, samt informationsmail til skadelidte, hvori vi informerer om, at vi indhenter kopi af akterne fra AES – endvidere gør vi skadelidte opmærksom på, at vi i forbindelse med sagsbehandlingen ligeledes vil vurdere om kravet er forældet (bilag C).

Den 7. september 2018 sendes nyt brev til AES, hvor vi rykker for oplysningerne, idet vi intet har modtaget fra AES vedrørende vores tidligere henvendelse (bilag C).
…
Den 2. oktober 2018 modtager vi kopi af akterne fra AES. Af akterne fremgår, at der efter ulykkestilfældet den 3. juli 2014 er fastsat et varigt mén på 10 %. Afgørelsen er truffet den 24. maj 2018 (bilag E).

Af afgørelsen fra AES fremgår hvad der er lagt til grund for AES' afgørelse - at skaden i form af depression er en direkte følge efter ulykkestilfældet – at skadelidte søgte læge første gang den 8. september 2014 og ifølge lægeerklæring af 25. januar 2015 fik skadelidte konstateret diagnosen PTSD / belastningsreaktion – at det af speciallægeerklæringen af 15. marts 2018 fremgår, at skadelidte lider af PTSD og periodisk depression og AES vurderer, at skadelidtes gener ud fra en lægefaglig vurdering fortrinsvis svarer til diagnosen depression.

AES gør herefter opmærksom på, at det af speciallægeerklæringen fremgår, at skadelidte har forudbestående og konkurrende gener i form af traumatiske oplevelser i privatlivet og arbejdsmæssigt. Disse forhold har dog ikke ført til en ændret vurdering i forhold til anerkendelsesdelen – men af begrundelsen fremgår, at der sker fradrag i ménerstatningen på grund af forudbestående og konkurrerende gener.

Af journalen fra skadelidtes egen læge (bilag F) fremgår af notat 8. september 2014 (side 15 af 20 i journalen), at skadelidte har sygemeldt sig efter nogen overfald på arbejdspladsen og af notat 25. november 2014 (side 10 af 20 i journalen) fremgår, at der er tale om posttraumatisk belastnings-

reaktion (PTSD). I notat af 15. januar 2015 fra Psykiatrien [region] fremgår af det tilsendte notat til skadelidtes læge, at skadelidte i forbindelse med udredning af symptomer ikke opfylder kriterierne for PTSD, men at symptombilledet svarer til en længerevarende tilpasningsreaktion.

I speciallægeerklæringen af 15. mats 2018 af speciallæge i psykiatri … (del af akterne fra AES) (bilag G), fremgår at skadelidte lider af periodiske depressioner af moderat til svær grad, samt en moderat til middelsvær PTSD.

Af speciallægeerklæring i psykiatri udfærdiget den 13. november 2015, der er en del at de kommunale akter i sagen, fremgår diagnosen depressiv reaktion, længerevarende (bilag H).

På baggrund af de foreliggende oplysninger, vurderer vi, at det anmeldte krav er forældet, jævnfør forsikringsaftalelovens § 29 og forældelseslovens § 3. Dette meddeler vi i brev til skadelidte den 19. oktober 2018 (bilag I). Forældelse af kravet indtræder den 8. september 2017.

Vi har i vores afgørelse lagt vægt på, at skadelidte ved konsultation hos lægen den 8. september 2014 var sygemeldt på grund af følgerne efter arbejdsskaden – på dette tidspunkt er det vores opfattelse, at skadelidte havde kendskab til/burde have kendskab til kravet overfor forsikringen men skaden anmeldes først til [fagforening] i juni 2018.

Den 28. november 2018 modtager vi brev fra advokaten. Advokaten er uenig i vores afgørelse og anmoder om en revurdering af sagen (bilag J). Der fremsendes fuldmagt fra skadelidte, samt kopi af lægelige oplysninger, som allerede er en del af vores sagsakter.

På baggrund af advokatens brev gennemgår vi sagen på ny. I vores brev af 13. december 2018 meddeler vi advokaten, at vi fastholder vores tidligere afgørelse (bilag K). Der er desværre sket en fejl i vores brev af 19. oktober 2018 til skadelidte, idet vi i brevet anfører, at skaden blev anmeldt til [fagforening] i juni 2017 – dette er ikke korrekt – anmeldelsen sker i juni 2018.

Kravet er forældet den 8. september 2017 og senest den 15. januar 2018.

Efter forældelseslovens § 2, stk. 1 og § 3 stk. 1, gælder en 3 årig forældelsesfrist, der skal regnes fra det tidligste tidspunkt, hvor klager kunne fremsætte et krav om forsikringsdækning overfor ulykkesforsikringen. Efter forældelseslovens § 3, stk. 2 gælder endvidere, at hvis fordringshaveren var ubekendt med fordringen regnes forældelsesfristen først fra den dag, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab hertil.

Efter vores opfattelse er dette det tidspunkt, hvor skaden har vist sig på en sådan måde, at skadelidte har haft en rimelig anledning til at anmelde kravet, uanset om det endelige krav først ville kunne opgøres senere.

Vi har i forbindelse med vores revurdering af sagen lagt vægt på, at skadelidte søger læge den 8. september 2014 og det fremgår af notatet, at skadelidte på dette tidspunkt var sygemeldt 'efter nogen overfald på [arbejdsplads]'. Af ambulantepikrise fra Psykiatrien [region] den 15. januar 2015 fremgår, at skadelidte er henvist til vurdering af PTSD/langvarig belastningsreaktion. Af notatet fremgår, at 'pt. er drøftet med overlæge xxx og det vurderes ikke at pt. opfylder kriterierne for PTSD, men at symptombilledet svarer til en længerevarende tilpasningsreaktion'.

På baggrund af dette er det vores opfattelse, at skadelidte allerede den 8. september 2014 og senest den 15. januar 2015 havde fået kendskab til eller burde have fået kendskab til følgerne efter skaden.

Kravet kan ikke opgøres på dette tidspunkt, da tilstanden ikke var stationær – men kendskabet var til stede 8. september 2014 og senest den 15. januar 2015. Forældelsesfristen begynder at løbe fra dette tidspunkt, selvom de endelige følger ikke kan fastslås.

På baggrund af dette fastholder vi vores tidligere afgørelse – forældelsen er indtrådt den 8. september 2017 og senest 15. januar 2018 og skaden anmeldes derfor mere end 3 år efter forældelsesfristen begyndte at løbe.

Den 17. december 2018 kontakter advokaten os telefonisk, da advokaten fortsat er uenig i vores afgørelse. Advokaten anfører, at forældelsesfristen ikke begynder at løbe før på det tidspunkt skadelidte får diagnosen 'Belastningssyndrom' – idet der først på dette tidspunkt er tale om en varig tilstand. Tilstanden 'Tilpasningssyndrom' er ifølge advokaten en midlertidig tilstand, der muligvis forbedres – men også kan ende ud i en varig tilstand. I telefonsamtalen aftaler vi, at sagen forelægges for selskabets rådgivende lægekonsulent til vurdering.

Herefter forelægges sagen for selskabets rådgivende lægekonsulent, der ikke er enig med advokaten. Lægekonsulenten udtaler, at den 'længerevarende tilpasningsreaktion' muligvis er en 'ikke varig' tilstand og tilstanden derfor med tid kan ændres til det bedre – men den kan også være stedsevarende og om muligt også forværres. Samtidig udtaler lægekonsulenten, at skadelidte allerede den 15. januar 2015 bliver henvist til vurdering af PTSD, hvorfor skadelidte på dette tidspunkt må have haft omfattende symptomer og derfor også kendskab til, at der kunne være et varigt mén efter skaden.

På baggrund af lægekonsulentens udtalelse fastholder vi vores tidligere afgørelse i vores brev af 22. januar 2019 til advokaten (bilag L).

Efter forsikringsaftalelovens § 29 og forældelseslovens § 3 forældes kravet 3 år efter det tidspunkt skadelidte havde kendskab til, eller burde have haft kendskab til kravet/fordringen.

Efter forældelseslovens § 2, stk. 1 og § 3 stk. 1, gælder en 3 årig forældelsesfrist, der skal regnes fra det tidligste tidspunkt, hvor klager kunne fremsætte et krav om forsikringsdækning overfor ulykkesforsikringen. Efter forældelseslovens § 3, stk. 2 gælder endvidere, at hvis fordringshaveren var ubekendt med fordringen regnes forældelsesfristen først fra den dag, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab hertil. Dette er det tidspunkt, hvor skaden har vist sig på en sådan måde, at skadelidte har haft en rimelig anledning til at anmelde kravet, uanset om det endelige krav først ville kunne opgøres senere.

Det fremgår af de lægelige oplysninger, at skadelidte søger læge den 8. september 2014 og det fremgår af notatet, at skadelidte på dette tidspunkt var sygemeldt 'efter nogen overfald på [arbejdsplads'. Af ambulantepikrise fra Psykiatrien [region] den 15. januar 2015 fremgår, at skadelidte er henvist til vurdering af PTSD/langvarig belastningsreaktion. Af notatet fremgår, at 'pt. er drøftet med overlæge xxx og det vurderes ikke at pt. opfylder kriterierne for PTSD, men at symptombilledet svarer til en længerevarende tilpasningsreaktion'.

På baggrund af dette er det vores opfattelse, at skadelidte allerede den 8. september 2014 og senest den 15. januar 2015 havde fået kendskab til eller burde have fået kendskab til følgerne efter skaden. Kravet kan ikke opgøres på dette tidspunkt, da tilstanden ikke var stationær – men kendskabet var til stede 8. september 2014 og senest den 15. januar 2015. Forældelsesfristen begynder at løbe fra dette tidspunkt, selvom de endelige følger ikke kunne fastslås.

Selskabets rådgivende lægekonsulent udtaler, at skadelidte allerede den 15. januar 2015 vurderes til ikke at have PTSD, hvorfor det er vores opfattelse, at man må antage, at skadelidte på dette tidspunkt har haft viden om et muligt varigt mén. Vi har i vores afgørelse lagt vægt på, at skadelidte på dette tidspunkt har haft symptomer i en sådan grad, at der foretages undersøgelse for PTSD – det afgørende er ikke en fastsat diagnose, men at der på dette tidspunkt er symptomer i et sådan omfang, at der foretages undersøgelser. Det er derfor vores opfattelse, at skadelidte den 15. januar 2015 har haft en viden om et muligt varigt mén.

Herefter modtager vi Ankenævnet for Forsikrings brev af 13. februar 2019.

Begrundelse for at fastholde afgørelsen
Efter forsikringsaftalelovens § 29 og forældelseslovens § 3 forældes kravet 3 år efter det tidspunkt skadelidte havde kendskab til, eller burde have haft kendskab til kravet/fordringen.

Efter forældelseslovens § 2, stk. 1 og § 3 stk. 1, gælder en 3 årig forældelsesfrist, der skal regnes fra det tidligste tidspunkt, hvor klager kunne fremsætte et krav om forsikringsdækning overfor ulykkesforsikringen. Efter forældelseslovens § 3, stk. 2 gælder endvidere, at hvis fordringshaveren var ubekendt med fordringen regnes forældelsesfristen først fra den dag, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab hertil. Dette er det tidspunkt, hvor skaden har vist sig på en sådan måde, at skadelidte har haft en rimelig anledning til at anmelde kravet, uanset om det endelige krav først ville kunne opgøres senere.

Skaden sker den 3. juli 2014 – skadelidte søger læge første gang 8. september 2014, hvor skadelidte er sygemeldt på grund af hændelsen på arbejdspladsen. Den 25. november 2014 anfører skadelidtes læge, at der er tale om posttraumatisk belastningssyndom, hvilket fører til en undersøgelse/udredning den 15. januar 2015 i psykiatrien i [region]. Skaden er anmeldt til arbejdsskadeforsikringen den 13. oktober 2014 og modtaget i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i februar 2015.

Det er vores opfattelse, at skadelidte senest på det tidspunkt - hvor skadelidte bliver henvist til psykiatrisk udredning i psykiatrien i [region] og der efterfølgende sker undersøgelse for udredning af PTDS (15. januar 2015) - har haft eller burde have haft kendskab til kravet. På dette tidspunkt har skadelidte været sygemeldt i 5 måneder og det er 6 måneder siden skaden skete. Symptomerne har haft et sådan omfang, der begrunder en yderligere undersøgelse indenfor psykiatrien. Det er også på dette tidspunkt, at AES påbegynder deres sagsbehandling.

Det er ikke selve diagnosen, der er afgørende for hvornår forældelsesfristen begynder at løbe – det er omfanget af symptomerne/generne, der er afgørende for, hvornår skadelidte fik kendskab til, eller burde have fået kendskab til kravet.

Den omstændighed, at skadelidte først senere ender ud i en varig tilstand, kan ikke ændre vores afgørelse. Skaden har før dette tidspunkt allerede vist sig i et sådant omfang, at skadelidte har

haft en rimelig anledning til at formode, at der kunne være tale om varige følger. Det er netop ikke et krav for kendskabet, at omfanget af kravet er kendt. Kravet skal anmeldes og så skal det endelige krav opgøres senere. Dette er ét af grundprincipperne i forhold til ulykkesforsikring – sagen udsættes til tilstanden er stationær og først på dette tidspunkt kan man vurdere om ulykkestilfældet har medført varigt mén.

Forældelsesfristen begynder efter vores opfattelse at løbe den 8. september 2014 eller senest den 15. januar 2015 og da skaden først anmeldes til [fagforening] i juni 2018 er der gået mere end 3 år fra forældelsesfristen begyndte at løbe – skaden skulle være anmeldt senest september 2017 / januar 2018 og kravet er derfor forældet.

Konklusion
Crawford & Company fastholder på vegne af [fagforening], at kravet efter skaden, der skete den 3. juli 2014 er forældet i henhold til forsikringsaftalelovens § 29 og forældelseslovens § 3, da der er gået mere end 3 år fra det tidspunkt, hvor skadelidte havde rimelig anledning til og mulighed for at gøre kravet gældende overfor selskabet."

Klagerens advokat har den 28/3 2019 bl.a. anført:

"Klager er overordnet enig med forsikringsselskabets sagsfremstilling.

Det bemærkes dog for en god ordens skyld, at Crawford flere gange oplyser at de behandler sagen på vegne af [fagforening]. Det er ikke korrekt. Crawford behandler sagen på vegne af Lloyds. Men forsikringen er tegnet som følge af medlemsskabet ved [fagforening].

Der er endvidere enighed om, at der gælder en 3 årig forældelsesfrist, der skal regnes fra det tidligste tidspunkt, hvor klager kunne fremsætte et krav om forsikringsdækning overfor ulykkesforsikringen. Hvis klager endvidere var ubekendt med fordringen regnes forældelsesfristen fra den dag, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab hertil. I henhold til Ankenævnets praksis er det dette tidspunkt, hvor skaden har vist sig på en sådan måde, at klager har haft en rimelig anledning til at anmelde kravet til selskabet, uanset om det endelige krav først ville kunne opgøres senere.

Det er klagers opfattelse, at dette skal ses i lyset af den skade, som klager har pådraget sig, herunder, hvornår denne skade ikke længere kan forventes at gå i sig selv. Altså hvornår skaden kan siges at være vedvarende.

Klager har pådraget sig en psykisk skade som følge af voldsomme trusler fra en elev. Hændelsen skete den 3. juli 2014.

Når en person er udsat for en psykisk voldsom hændelse vil der som udgangspunkt være en rekonvalescens (helbredelsesperiode) periode, hvor det ikke med sikkerhed kan siges, om de psykiske gener vil gå i sig selv eller om de psykiske gener vil manifestere sig som en egentlig varig psykisk skade. Først fra dette tidspunkt har skaden vist sig på en sådan måde, at skadelidte har haft en rimelig anledning til at anmelde kravet til ulykkesforsikringsselskabet.

Det er ikke unormalt i forhold til psykiske skader, at rekonvalescens perioden kan være langvarig. I psykiatriske termer anvendes begrebet tilpasningsreaktion. Som skal forstås som en midlertidig tilstand, hvor skadelidtes 'psyke' er ved at 'komme sig over' ulykken.

Det fremgår således blandt andet på sundhed.dk. (se link nederst i brevet.) at en tilpasningsreaktion er en forbigående tilstand, om end de kan være langvarige (op til 2 år). Hvis der i midlertidig ikke sker løbende bedring i tilstanden kan tilstanden ikke længere defineres som en tilpasningsreaktion.

Klager bliver netop behandlet for en længerevarende tilpasningsreaktion, hvor der er langsom fremgang, med forventning om helbredelse og dermed en sammenlignelig forventning om, at der ikke er et krav.

Dette støttes blandt andet af psykiatrisk undersøgelse den 15. januar 2015, hvor det fremgår at [klageren] led af en længerevarende belastningsreaktion med brug for en længere rekonvalescens periode. Der er således ikke som påstået af forsikringsselskabet grundlag for at konstatere at skaden den 15. januar 2015 har vist sig på en sådan måde, at klager har haft en rimelig anledning til at anmelde kravet til selskabet. Tværtimod.

Herudover fremgår det efterfølgende af Lægeerklæring I udarbejdet den 27. januar 2015 at 'Der forventes gradvis bedring men kan på nuværende tidspunkt ikke vurdere tidsperspektivet.'

I journalnotat fra egen læge den 7. april 2015 fremgår også at [klageren] føler at det langsom er blevet bedre.

Af speciallægeerklæring af den 13. november 2015 fremgår dog, at [klageren] lider af en længerevarende tilpasningsreaktion med lette depressive træk og diagnosen bliver ændret til længerevarende depressiv reaktion. Det bemærkes at diagnosen længerevarende depressiv reaktion tillige er en diagnose af midlertidig karakter. Det vurderes dog også fortsat at hun med tiden vil få det bedre og at hun ikke opfylder betingelserne for diagnosen depression.

Ved et samtaleforløb hos psykolog i august september 2016 (Bilag H side 10-12) konstateres det, at de psykiske gener er vedvarende.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings traf endvidere afgørelse den 24. maj 2018, hvor arbejdsulykken anerkendes og det varige mén blev fastsat til 10 %.

Det er herefter afgørelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring der medfører, at klager indgiver anmeldelsen til ulykkesforsikringen i juni 2018.

Påstand
Det gøres således principalt gældende, at forældelsesfristen først begynder at løbe fra den 26. september 2016 som følge af psykologforløbet (Bilag H side 10-12). Først på dette tidspunkt har skaden vist sig på en sådan måde, at klager har haft en rimelig anledning til at anmelde kravet til selskabet. Anmeldelsen er dermed indgivet inden forældelsesfristens udløb den 26. september 2019, hvorfor der skal udbetales en méngrad i overensstemmelse med afgørelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Subsidiært at forældelsesfristen i hvert fald ikke begynder at løbe før den 13. november 2015 ved udarbejdelsen af speciallægeerklæringen for [jobcenter] (Bilag H side 1-5), hvor diagnosen præcisere til Længerevarende depressiv reaktion. I så fald vil anmeldelsen fortsat være indgivet inden forældelsesfristens udløb den 13. november 2018 hvorfor der skal udbetales en méngrad i overensstemmelse med afgørelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring."

Af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af 24/5 2018 fremgår det bl.a.:

"Du søgte læge første gang den 8. september 2014. Ifølge lægeerklæring 1 af 25. januar 2015 fik du konstateret diagnosen PTSD/ belastningsreaktion.

I perioden fra 25. november 2014 til den 6. oktober 2017 opsøgte du jævnligt egen læge vedrørende dine psykiske gener. Ifølge lægejournalen af 7. april 2015 havde du tidligere været i kontakt med en psykolog i privat regi, men ophørte igen, da det var for hårdt. Du har efterfølgende ikke haft lyst til flere psykolog behandlinger.

Ifølge speciallægeerklæringen af 15. marts 2018 anføres det, at du lider af PTSD og periodisk depression. Vi vurderer, at dine gener ud fra en lægefaglig vurdering fortrinsvis svarer til diagnosen depression. Vi har også lagt vægt på, at hændelsen efter en lægefaglig vurdering i sig selv egnet til at medføre depression, fordi du var udsat for direkte trusler og en svær truende adfærd, hvor der var fare for dit liv.

Vi er opmærksomme på, at du ifølge speciallægeerklæringen har forudbestående og konkurrerende gener i form af traumatiske oplevelser i privatlivet og arbejdsmæssigt. Oplysningen har ikke ført til en ændret vurdering i forhold til anerkendelsesdelen, fordi hændelsen i sig selv er egnet til at medføre depression - som følge af din aftagende PTSD.

Derfor anerkender vi din depression som en arbejdsskade."

Af klagerens lægejournal fremgår bl.a.:

"08.09.14
Efter nogen overfald på [arbejdsplads] har hun nu sygemeldt sig. Er så blevet fyret, og fritstillet. Hun magter ikke udadreagerende [personer] længere, måske slet ikke [job inden for klagerens erhverv] mere. … Føler sig belastet, hudløs, på vagt, farer sammen når tlf. ringer og tænker katastrofetanker.
…
25.11.14 Posttraumatisk belastningsreaktion
Aktuelt sygemeldt siden 1/9 14. … Sygemeldt efter overfald og trusler fra [person på arbejdsplads]. Alene på arbejde forsøgt overfaldet af [person]. Voldsomt truende, og sparkede foden gennem glasdør, hun flygtede og [person] jagtede hende. Politi tilkaldt, men der gik lang tid før de fik [person] med. Sygemeldt efter denne episode, men har tidligere i sit arbejdsliv … oplevet flere lignende episoder. Aktuelt være sygemeldt siden d. 1/9 2014.
…
15.01.15
Det drejer sig om en …-årig kvinde uden tidligere kontakt med psykiatrien, der henvises til vurdering for PTSD/langvarig belastningsreaktion. Pt. fremtræder samlet og relevant, konstruktiv, ikke

psykostisk eller depressiv. Der er ikke flashbacks, dog en fornemmelse af at kunne se forskellige begivenheder passere revy som billeder når hun lukker øjnene, men uden den følelsesmæssige dimension koblet på. Der er ikke vedvarende alarmberedskab, eller tendens til sammenfarenhed. Pt. har svingende nattesøvn og udtrættes af mindre ting end tidligere. Der har været en del angst, men dette er aftaget. Der er ikke afstandtagen fra kendte relationer, men der er ikke overskud til at lære nye mennesker og deres historier at kende. Der kan være lidt hukommelsesproblemer i form af vanskeligheder med at finde ordene og også problemer med overblik. Der er ikke selvmordtanker. Pt. kan overskue sin hverdag, er begyndt at dyrke motion og oplever at det giver hende energi.

Pt. er drøftet med overlæge … og det vurderes ikke at pt. opfyldes kriterierne for PTSD, men at symptombilledet svarer til en længerevarende tilpasningsreaktion. Der er anbefalet en længere rekonvalsens, hvor pt. opfordres til at tage udgangspunkt i hvad hun magter og hvad der giver hende kræfter og energi. Der kan ikke sættes noget præcis tid på dette.
…
27.01.15
Vurderet på psyk. Fandt ikke tegn på PTSD men istedet længerevarende tilpasningsreaktion med behov for længerevarende rekonvalens. Focusere på hvad hun magter. Føler fortsat mangel på energi og øget trætbarhed. Kan have koncentrationsbesvær. Har svært ved at overskue at være samme med andre mennesker. Periodevist søvnbesvær. Føler sig dog ikke deprimeret. Haft svært ved komme igang med motion.

Obj: Let forsænket stemningeleje. God kontakt. Ikke deprimeret.
Anb. daglige gåture. På sigt muligvis genoptag af fitnesstræning.
…
07.04.15
Opfølgene samtale - Tilpasningsreaktion. Føler at det langsomt er belvet bedre på nogle parametre. Er begyndt at gå dagligt og har de sidste 4 uger gået 5 km dgl. pånær i påsken. Forsøger at holde struktur på hverdagen. Sover rimeligt om natten. Kan fortsat gå helt i baglås ved ydre belastninger, enten familiære … eller belastninger ifm sygemelding - kommune og fagforening. Føler da at hun slet ikke kan overskue noget, udtalt træthed. Har tidl været i kontakt med psykolog i privart regi, men følte at dette var alt for hårdt, der blev ribbet op i for mange ting. Holdt med dette og ikke motiveret for psykolog.

Føler nok at hun har været på vippen til en depression men afviser at hun skulle være deprimeret, afviser medicinsk behandling. Ønsker ej heller bp. da hun aktuelt slet ikke kan klare tanken om anden sygdom – får hjertebanken blot ved tanken. Obj: God formel kontakt. Emotionelt noget garderet. Stemningslejet let forsænket, ikke suicidaltruet. MDI: 1 ledsagesymp. koncentrationsbesvær."

Af lægeerklæring I af 27/1 2015 fremgår bl.a.:

"1. Diagnose på dansk: Belastningsreaktion og tilpasningsreaktion
2. Oplyser den tilskadekomne, at der aktuelt er klager/symptomer? Ja. … Mangler energi og overskud. Øget trætbarhed. Dårlig koncentration. Periodevis dårlig nattesøvn.
…
5. Forventes der varige følger efter skaden/sygdommen? Nej.

> 6. a) Oplyser tilskadekomne at have været sygemeldt som følge af den aktuelle skade? Ja. Fra dato: 8/9 2014 til dato: fortsat sygemeldt.
> …
> 7. d) Er der udsigt til bedring, forværring eller evt. senere komplikationer, som kan få indflydelse på den nuværende skade og dermed funktionsevnen? Ja. Hvorledes? Der forventes gradvist bedring, men kan på nuværende tidspunkt ikke vurdere tidsperspektivet."

Af psykiatrisk speciallægeerklæring af 13/11 2015 fremgår bl.a.:

> "KONKLUSION
> [Klageren] er en …årig kvinde, uddannet …, sygemeldt siden 1.9.2014 efter voldeligt overfald fra [person] hvor hun arbejdede. …
>
> Aktuelle symptombillede er primært præget af [klagerens] følelse af uoverskuelighed og mangel på energi. [Klageren] opfylder ikke kriterierne for en depression og der kan umiddelbart heller ikke peges på anden sværere psykopatologi som forklaring på [klagerens] oplevede funktionsnedsættelse. Der vurderes således at være tale om en længerevarende tilpasningsreaktion med lette depressive træk, særligt i form af mangel på energi og øget trætbarhed. [Klageren] beskriver ingen lindring af tilstanden i forbindelse med sygemelding, der nu har varet i over 1 år og hun finder det fortsat uoverskueligt og helt umuligt at skulle træde ind på arbejdsmarkedet, selv med massive skånehensyn.
>
> DIAGNOSER
> DF43.21 Depressiv reaktion, længerevarende.
>
> PROGNOSE
> Det er usikkert, hvornår [klageren] igen vil være i stand til at vende tilbage til arbejdsmarkedet, særligt når hendes egen indstilling hertil er at hun ikke magter dette. Da [klageren] dog ikke fremtræder med sværere symptomer på psykisk lidelse, må det vurderes at hun med tiden vil få det bedre, og at man fortsat må forsøge med forskellige jobprøvninger."

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte den 27/6 2018, at hun den 3/7 2014 var udsat for et ulykkestilfælde, hvor hun i sit arbejde blev udsat for trusler. Hun har fået psykiske gener, og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har ved afgørelse af 24/5 2018 fastsat méngraden til 10 %.

Selskabet har afvist at yde dækning, da klagerens krav var forældet på anmeldelsestidspunktet den 27/6 2018. Selskabet har anført, at klageren søgte læge den 8/9 2014, at klageren den 15/1 2015 var til udredning for PTSD, og at hun på dette tidspunkt havde været sygemeldt i 5 måne-

der. Selskabet har anført, at forældelsesfristen løber fra den 8/9 2014 eller senest fra den 15/1 2015.

Klageren har anført, at hun tidligst på tidspunktet for udarbejdelse af psykiatrisk speciallægeerklæring af 13/11 2015, hvor diagnosen længerevarende depressiv reaktion blev stillet, havde rimelig anledning til at anmelde kravet.

Det følger af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1, og forældelseslovens §§ 2 og 3, at et krav på forsikringsdækning forældes 3 år efter det tidligste tidspunkt, hvor klageren kunne kræve forsikringsydelsen betalt. For krav på dækning for varigt mén efter et ulykkestilfælde skal begyndelsestidspunktet for forældelsesfristen regnes fra det tidspunkt, hvor ulykkestilfældets følger har vist sig på en sådan måde, at klageren har rimelig anledning til at rejse et – eventuelt foreløbigt – krav på forsikringsdækning. Det er ikke en betingelse, at omfanget af skaden skal være klageren bekendt på dette tidspunkt.

Efter en gennemgang af sagen – herunder de lægelige oplysninger – finder nævnet, at klagerens eventuelle krav mod selskabet var forældet forud for anmeldelsen til selskabet den 27/6 2018, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1, jf. stk. 2. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning.

Nævnet har blandt lagt vægt på, at ulykken skete den 3/7 2014, at klageren blev sygemeldt den 1/9 2014, at hun i efteråret 2014 havde en række konsultationer hos egen læge, at sagen blev anmeldt til arbejdsskadeforsikringen i oktober 2014, at hun i starten af 2015 blev henvist til Psykiatrien, hvor der blev stillet diagnosen længerevarende tilpasningsreaktion, og at hun fortsat var sygemeldt den 15/1 2015.

12. 93424

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings